

РЕШЕНИЕ
№ 449/10.10.2017

гр. Пазарджик

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на тринадесети септември две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:МАРИАНА ШОТЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ГЕОРГИ ПЕТРОВ
ГЕОРГИ ВИДЕВ

при секретаря **Янка Вукева** и с участието на прокурор **Паун Савов** като разгледа докладваното от съдия **Шотева** адм. дело № 317 по описа за 2017 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по протест на **Стефан Янев** – прокурор при окръжна прокуратура Пазарджик, подаден против **Разпоредбите** на чл.12,т.11,чл.14,ал.8 и чл.24, ал.1,т.2 от Наредбата за условията и реда за записване, отписване и преместване на дацата в детските градини на територията на община Септември, приета с Решение №459/26.09.2016г. на общински Съвет Септември./Наредбата/

По отношение на чл. 12,т.11 от Наредбата, в протеста се твърди, че с посочения текст се осъществява пряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал.2 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./ С атакуваната норма от Наредбата е посочен като критерий даващ привилегия при прием на деца в общински детски градини, ако родителите/настойниците работят в детската градина. С тази норма се създавало неравенство, което произтичало от наличие или липса на качества на родителите .

Нормите на чл. 24,ал.1,т.2 и чл.14, ал.8 от Наредбата според прокуратурата противоречат на чл.9б,чл.81 и чл.92 от Закона за местните данъци и такси, където бил уреден редът за събиране на неплатени такси, които още повече били задължение на родителите а не на децата. Недопустимо било да се съберат местни такси по ред различен от този предвиден в ЗМДТ . Атакуваната разпоредба противоречала на основните

принципи прокламирани с чл. 3, ал.2, т.3 и т.4 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/, както и на чл.7, чл.55 и чл.56 от същия закон. Сочат се и аргументи свързани с противоречие с чл. 53, ал.1 и ал.2 от Конституцията на Република България и АПК.

Иска се отмяна на трите правни норми. В съдебно заседание протестът се поддържа от прокурор при ОП-Пазарджик- Савов, който претендира и присъждане на разноски.

Ответникът – Общински съвет Септември изразява писмено становище по протеста. Счита, че нормите не противоречат на норми от по-висша степен. Претендират се разноски за адвокатски хонорар. Не се представлява в проведеното съдебно заседание.

Подаването на протеста е съобщено по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като обявление е публикувано в бр. 44/2017 година на „Държавен вестник“ /л. 50/, обявено е на таблото на Административен съд – Пазарджик и интернет страницата на Върховен административен съд . Не са постъпвали искания за присъединяване или встъпване по реда на чл. 189, ал. 2 от АПК от други лица.

Съдът намира протеста за допустим, като подаден от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Наредбата, срещу която е подаден процесният протест, представлява подзаконов нормативен акт, приет от общински съвет. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. В случая няма данни да е нарушено и уреденото в чл. 187, ал. 2 от АПК правило за еднократност на оспорването на подзаконов нормативен акт.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1-3 във връзка с чл. 146 и чл. 196 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Наредба за условията и реда за записване, отписване и преместване на деца в общинските детски градини на територията на Община Септември е приета по предложение на Кмета на Община Септември /л. 36/, в което е посочено, че чл.59, ал.1 от ЗПУВ изисква условията и реда за записване, отписване и преместване на деца в общинските детски градини да бъдат уредени със наредба приета от съответния общински съвет. Проектът на наредбата и мотивите, са били обявени на интернет страницата на общината, в подкрепа на което по делото е представена разпечатка от интернет страницата /л. 62/. Процесната Наредба е приета с Решение № 1459/26.09.2016 година /л. 25/, като гласуването е било поименно, видно от отбелязването в решението при посочване на резултата от гласуването.

Наредбата е приета с 18 гласа „за“, нула „против“ и 0 гласа „въздържал се“ на присъствалите 18 общински съветници. По делото не са представени доказателства за разгласяване на приетата Наредба.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ наредбата се издава за прилагане на отделни разпоредби или други подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а според чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени с тях обществени отношения с местно значение. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 3 от АПК. Като компетентни да издават нормативни /подзаконови/ административни актове разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от АПК сочи изрично овластените от Конституцията или закон органи, в какъвто смисъл е и по-общата разпоредба, доколкото се отнася до всички нормативни актове, на чл. 2, ал. 1 от ЗНА. Като колективен орган на местното самоуправление по смисъла на чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, общинският съвет е овластен да издава нормативни актове, с които урежда, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. В чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА са изброени правомощията му, а съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Анализът на тази разпоредба във връзка с ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА, чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК сочи, че общинският съвет е компетентният орган да приема наредби от местно значение, и в частност такава, уреждаща обществените отношения с местно значение и посочени подробно в чл. 59, ал. 1 от ЗПУВ, каквато е Наредбата, оспорена с процесния протест. От направения по-горе преглед на нормативната уредба следва изводът, че нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от Конституцията или закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен.

Относно нормата на чл. 12, т. 11 от Наредбата

Текстът на чл. 12, т. 11 от Наредбата дословно гласи:

„ В общинските детски градини с предимство се приемат деца при следните условия :

...

Т.11. Деца на родители/настойници, работещи в детската градина.

... „

Основателен е изводът на протестиращия прокурор, че критерият по точка единадесета – родителите да работят в детската градина, създава

дискриминационно неравенство. Деца чиито родители не работят в детската градина са поставени в по-неблагоприятно положение заради непритежавано от техните родители качество. Както правилно се излага в протеста с благоприятстващия отделни лица критерий, в текста на чл.12, т.11 от Наредбата, е осъществена пряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал.2 от ЗЗДискр., като по този начин е нарушена забраната съдържаща се в чл.4, ал.1 от същия закон. Обществено неприемливо и противоречащо на посочените правни норми е деца чийто родители работят в детската градина да бъдат привилегирани в сравнение с такива, които упражняват други професии или работят на друго място. Неведнъж ВАС на РБ в своите съдебни актове е приемал, че поставянето в по-благоприятно/по-неблагоприятно положение в зависимост от упражняване на определена професия е израз на пряка дискриминация, в този смисъл макар и по друг повод са Решение № 14131 от 2.11.2011 г. на ВАС по адм. д. № 7032/2011 г., 5-членен, Решение № 1671 от 3.02.2011 г. на ВАС по адм. д. № 2623/2010 г., VII о. и редица други. Протестираната правна норма от Наредбата следва да бъде отменена. Неоснователно е възражението на ответника, че в конкретният случай не става въпрос за пряка дискриминация. В този случай децата са дискриминирани с оглед местоработата на техните родители.

Относно нормата на чл.14,ал.8 и чл.24, ал.1,т.2 от Наредбата

Текстът на чл.14,ал.8 от Наредбата има следното съдържание:

„При постъпване в детска градина се внася еднократен депозит в размер на една месечна такса. Депозитът се приспада от последната дължима такса при напускане на детето от ДГ“.

Текстът на чл.24,ал.1,т.2 от Наредбата гласи :

„отписването на деца от детските градини може даа се извърши и в следните случаи :

...

Т.2. При последователни два месеца не заплащане на таксата. “

В протеста се твърди че нормите от Наредбата противоречат на чл.9б, чл.81 и чл.92 от ЗМДТ., както и на чл.3, ал.2, т.3 и т.4, чл.7,чл.55 и чл. 56 от ЗПУВ.

Съдът не споделя доводите в протеста, че чл. 28, ал.2 от Наредбата е в противоречие с чл. 55 и чл. 56 от ЗПУО, тъй като последните определят целите на предучилищното възпитание и къде се осъществява то.

Основателни са твърденията на протестиращия прокурор, че е налице противоречие на оспорения текст от Наредбата с чл. 9б от ЗМДТ, според който Установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по ред определен от същия. Поставянето на изискване да бъде предоставен депозит в размер на една вноски противоречи

на чл.81 и чл.92 от ЗМДТ, тъй като там изрично е посочено , че таксите са месечни и че внасянето не е предварително, а до 10-то число на съответният месец. Изискването за първоначален депозит, който се приспада от последната вноска е в противоречие с принципа поставен именно в тези два текста от ЗМДТ, както и своего рода принудително събиране на последната такса.

Основателни са съображенията на прокурора за противоречие на чл. 24,ал.1,т.2 от Наредбата с чл.3, ал.2, т. 3 и т.4 от ЗПУО,предвиждащи равен достъп до качествено образование и приобщаване на всяко дете и на всеки ученик и равнопоставеност и недопускане на дискриминация при провеждане на предучилищното и училищното образование. С текстът от Наредбата на практика се въвежда ограничение за ползване на детска градина от деца, чиито законни представители не са заплатили съответната такса в рамките на определен период от време. Основание за въвеждане на такова ограничение няма в действащия ЗПУО. Правото на образование е и конституционно гарантирано - 53, ал. 1 от Конституцията на Република България /КРБ/, а децата са категория лица, ползващи се с особена и засилена закрила на държавата и обществото – чл. 14 от КРБ. Поставянето на ползването на услугата в зависимост от други обстоятелства /в случая предвиждането на възможността на детето да не бъде предоставена услугата при неплатени такси/ въвежда санкция за твърдяно неправомерно поведение по друго правоотношение, а такова ограничение законът не допуска.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че протестираните в настоящото производство текстове на чл.12,т.11,чл.14,ал.8 и чл.24, ал.1,т.2 от Наредба за условията и реда за записване, отписване и преместване на деца в общинските детски градини на територията на Община Септември приета с Решение № 459 от 26.09.2016г. година на Общински съвет – Септември, са приети в предписаната от закона писмена форма, от териториално и материално компетентен орган, но в противоречие с норми от по-висок ранг, посочени в мотивите на настоящото решение, поради което следва да бъдат отменени, каквото искане се съдържа в протеста.

Искането на протестиращата страна за присъждане на направени по делото разноски е своевременно направено и основателно предвид изхода на спора пред настоящата инстанция. Община Септември /предвид липсата на самостоятелен бюджет на общинския съвет и разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и чл. 29а, ал. 1 от ЗМСМА/ следва да бъде осъдена да заплати в полза на протестиращата страна 20 /двадесет/ лева дължима и заплатена такса за съобщаване на оспорването в „Държавен вестник” по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ чл.12,т.11,чл.14,ал.8 и чл.24, ал.1,т.2 от Наредба за условията и реда за записване, отписване и преместване на деца в общинските детски градини на територията на Община Септември приета с Решение № 459 от 26.09.2016г. година на Общински съвет – Септември.

ОСЪЖДА Община Септември да заплати на Окръжна прокуратура – Пазарджик сумата от 20 /двадесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване и протест пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК, като в тридневен срок от разгласяването бъде уведомен Административен съд – Пазарджик.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /П/

2. /П/